

Rippl-Rónai József (1861-1927)

Intérieur, 1904

(*Sárga szobában egy öreg nő*)

Pasztell, papír, 40 x 52 cm

Jelezve jobbra lent: Rónai 04.

Hátán címkén: U. S. Customs Panama Pacific International Exhibition. The picture belongs to Mrs. Frédéric Antal, Budapest Szépművészeti Múzeum. Hungary Price: 3750 K. Antal Frigyesné Waldbauer Ilona VI. Aradi u. 60.

Kiállítva:

- *Sárga szobában egy öreg nő.* Rippl-Rónai József gyűjteményes kiállítása. Kaposvár, 1905. 158.
- *Sárga szobában öreg nő.* Rippl-Rónai József gyűjteményes kiállítása. Könyves Kálmán Szalon, 1906. 104.
- San Francisco, Panama Pacific International Exhibition 1915. (Vitrinben)

Proveniencia:

- A képet Rippl-Rónai az 1906-os (Könyves Kálmán) kiállításáról ajándékozta el (a kiállítást követő aukcióra már nem került és az eladott képek listáján sem szerepel).
- 1915-ben a kép Antal Frigyes - a Szépművészeti Múzeum tudós kutatójának feleségéé.

Kikiáltási ár: 3 500 000 Ft

„Szeretnék már otthon lenni” (Rippl-Rónai 1898)

Rippl-Rónai maga mögött hagyva a világ fővárosát, tizennégy évi párizsi tartózkodás után 1902-ben hazatelepül és megveszi első kaposvári otthonát, a kis Fő utcai házat. Régóta érlelt elhatározása egyben új stílusának nyitánya is.

„Idehaza az intim élet adta az inspirációkat” (Rippl-Rónai 1906)

Intérieur-korszakában 1902-től kb. 1907-ig Rippl-Rónai a kisvárosi élet króniká-sává válik. Családtagjait, szomszédjait, a város jellegzetes figuráit festi, leginkább saját otthonának bútorait, tárgyai között. E szeretett tárgyak maguk közé fogadják, és úgyszólván magukhoz hasonítják a jól ismert, de a szenvedélyeitől és vágyaitól megszabadított embert, az éppen aktuális modellt. E képeket a művésznek mikrovilághoz való elkötelezettsége hatja át és izzítja fel.

„... az otthon melegén művészete teljesen kinyílt” (Petrovics 1906)

Ha Rippl-Rónai művészetének stíluskorszakait vesszük számba, azonnal egyértelművé válik ennek az évtizedekig lappangó képnek a jelentősége. Az a négy öt év, – míg viszonylagos elszigeteltségében a művész intérieur-képeit festette – a hatalmas oeuvre-ben jól körüljárható sziget, ahová nem hallatszik el a stílusharcok csatazaja. Rippl-Rónai intérieur-korszakának programszerűsége egyértelmű, a képekben a „*hazatalálás ars poeticáját kell keresni*” (Király 1998).

E képe egy darabja a tárgyakból és emberekből koncipiált színes mozaiknak. Ismerjük már jól az elénk táruló teljes inventárt a bútorokkal, a vázákkal, a képekkel, a nagy rózsás kendővel, ami magába zárja az idős asszonyt, aki abban a korban van – tudjuk, – „*amikor az ember a visszaemlékezéseiből él*”. Ebben az intérieur-ben remek darabját üdvözölhetjük Rippl-Rónai igen népszerű stíluskorszakának.

Az intérieur-ábrázolásban való otthonosságát párizsi szűkebb művész-környezetéből merítette: a Nabis-csoport művészei (Bonnard, Vuillard, stb.) remekművű intérieur-jeit Rippl-Rónai magától értetődően lényegítette át az itthoni tapasztalatok birtokában és az inspirációt szuverén módon ötvözte a magyar stílushagyományokkal.

Bernáth Mária

Edouard Vuillard: *Kékruhás nő*. 1895.

Rippl-Rónai József:
Amikor az ember a visszaemlékezéseiből él. 1904

